

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאדך:
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על-לבבך:
ושוננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וקשרתם לאות על-ידך והיו לטופת בין עיניך:
וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את-יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם:
ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגגך ותירשך ויצהרך:
ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת:
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם:
וחרה אף-יהוה בכם ועצר את-השמים ולא-יהיה מטר והאדמה לא תתן את-יבולה ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:

ושמתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם אתם לאות על-ידכם והיו לטופת בין
עיניכם:
ולמדתם אתם את-בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך:
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
על-הארץ:

ויאמר יהוה אל-משה לאמר:
דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם לזרותם ונתנו על-ציצת
הכנף פתיל תכלת:
והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם:
למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים לאלהיכם:
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים:
אני יהוה אלהיכם: אמת.
יהוה אלהיכם: אמת.

א ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע ומגן.
ברוך אתה יהוה, מגן אברהם.

ב אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה. רב להושיע. בקיץ: מוריד הטל. בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם.
מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה, ונאמן אתה, להחיות מתים:
ברוך אתה יהוה, מחיה המתים.

ג אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך, סלה. פי אל מלך גדול וקדוש אתה.
ברוך אתה יהוה, האל הקדוש.

קדשה:

שחרית לשבת: נקדישך ונעריצך כנעם שיח סוד שרפי קדש המשלשים לך קדשה כפתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר:
קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו:
אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יהוה ממקומו:
ממקומך מלפנו תופיע ותמלך עלינו כי מחפים אנחנו לך. מתי תמלך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון:
תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים:
ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך:
ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
מוסף לשבת: פתח יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה. עם עמך ישראל קבוצי מטה:
יחד כלם קדשה לך ישלשו כדבר האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר:
קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו:
כבודו מלא עולם. משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו להעריצו. לעמתם משבחים ואומרים:
ברוך כבוד יהוה ממקומו:
ממקומו הוא יפן ברחמי לעמו. ויחון עם המיחדים שמו ערב ובוקר בכל יום תמיד. פעמים באהבה שמע אומרים:
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
הוא אלהינו הוא אבינו. הוא מלפנו הוא מושיענו. והוא יושיענו ויגאלנו שנית וישמיענו ברחמי שנית לעיני כל חי לאמר. הן גאלתי אתכם אחרית פראשית להיות לכם לאלהים: אני יהוה אלהיכם:
ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם. אלהיך ציון לדר ודר. הללויה:

שבת

ז מעריב: אתה קדשת את יום השביעי לשמך. תכלית מעשה שמים וארץ. וברכתו מכל הימים. וקדשתו מכל הזמנים. וכן כתוב בתורתך: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

ז שחרית: ישמח משה במתנת חלקו. כי עבד נאמן קראת לו. כליל תפארת בראשו נתת לו. בעמדו לפניך על הר סיני. ושני לחות אבנים הוריד בידו. וכתוב בהם שמירת שבת. וכן כתוב בתורתך: ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: בני ובין בני ישראל אות היא לעולם. כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ. וביום השביעי שבת וינפש: ולא נתתו יהוה אלהינו לגויי הארצות. ולא הנחלתו מלכנו לעובדי פסילים. וגם במנוחתו לא ישכנו ערלים. כי לישראל עמך נתתו באהבה. לזרע יעקב אשר בם בחרת:

ז מוסף: תפנת שבת רצית קרבנותיה. צוית פרושיה עם סדורי נסכיה. מענניה לעולם כבוד ונחלו. טועמיה חיים זכו. וגם האוהבים דבריה גדלה בחרו. אז מסיני נצטוו צווי פעליה כראוי. ותצונו יהוה אלהינו להקריב בה קרבן מוסף שבת כראוי. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שתעלנו בשמחה לארצנו. ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו. תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם. ואת מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך על די משה עבדך מפי כבודך כאמור: וביום השבת. שני כבשים בני שנה תמימם. ושני עשונים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו. עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

ז מנחה: אתה אחד ושמך אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. תפארת גדלה ועטרת ישועה יום מנוחה וקדשה לעמך נתת. אברהם יגל יצחק ירנן יעקב ובניו ינוחו בו. מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת אמת ואמונה. מנוחת שלום ושלווה והשקט ובטח מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. יפירו בניך וידעו כי מאתך היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו. חמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית: אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וינוחו בו כל ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יהוה מקדש השבת.

ד אֶתְּהָ חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמַד לְאָנוּשׁ בִּינָה. חֲנֻנִי מֵאֶתְּךָ חֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חוֹנֵן הַדַּעַת.
ה הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקִרְבָנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוּדְתְּךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה.
ו וְסִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מִחַל לָנוּ מִלְּכָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חוֹנֵן הַמְרַבֶּה לְסִלַּח.
ז רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיִבָה רִיבָנוּ. וּגְאֹלֵנוּ גְאֹלָה שְׁלֵמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזַק אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.
ח רְפָאנוּ יְהוָה וְנִרְפָא. הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלַתְנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָא לְכָל-תַּחֲלוּאֵינוּ
וּלְכָל-מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל-מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֹאמָן אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.
ט בְּרוּךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשְּׁנָה הַזֹּאת. וְאֵת כָּל-מִיּוֹמֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה. בְּקִיץ: וְתַן בְּרִכָּה בַחֲרוֹף:
וְתַן טַל וּמִטֵּר לְבִרְכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְשַׁבְּעֵנוּ מִטוֹבָה. וּבְרוּךְ שְׁנַתְנוּ פְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָה. כִּי
אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.
י תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוּתְנוּ. וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
לְאַרְצָנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.
יא הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוּנָה. וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה. וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה. וּמִלֶּךְ עֲלֵינוּ מִהֲרָה
אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ. בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְצַדִּיקוֹ בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹוֵהוּ מֶלֶךְ אוֹהֵב צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט.
יב לְמִיּוֹמֵי וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַזְּדִים כִּרְגַע יֵאבְדוּ וְכָל-אוֹיְבֶיךָ וְכָל-שׁוֹנְאֵיךָ מִהֲרָה
יִכְרְתוּ. וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהֲרָה תִעָקֵר וְתִשְׁבֵּר וְתִכְלַם וְתִכְנִיעַם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זְדִים.
יג עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי שְׂאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל
גְּרֵי הַצַּדִּיק וְעֲלֵינוּ יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתַן שֹׁכֵר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמַּת וְשִׁים
חֲלַקְנוּ עִמָּהֶם וְלַעוֹלָם לֹא גְבוּשׁ כִּי בְךָ בְּטַחְנוּ וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמַּת נִשְׁעֲנָנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹוֵהוּ מִשְׁעָן וּמְבֹטָח לְצַדִּיקִים.
יד וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וּתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֵב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין
עוֹלָם וְכִסָּא דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְוֵן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.
טו אֵת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמַיֵחַ וְקִרְנוֹ תִרוּם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ וְצַפִּינוּ כָּל הַיּוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְצַמִּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה.
טז אֲב רַחֲמָן שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וּרְחַם עֲלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֵת תְּפִלָּתְנוּ כִּי
אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמְלַפְּנִיד מִלְּכָנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ חֲנֻנֵנוּ וְעֲנֵנוּ וְשִׁמַּע תְּפִלָּתְנוּ.
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

א רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה, והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה
עינינו בשובך לציון ברחמים.
ברוך אתה יהוה, המחזיר שכנתו לציון.

ב מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו מגן
ישענו אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים.
הטוב פי לא כלו רחמיה. והמרחם כי לא תמו חסדיך. כי מעולם קוינו לך. ועל כלם יתברך
ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך
באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה.
ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות.

מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר. יוצרנו יוצר בראשית.
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש. על שהחייטנו וקיימתנו. כן תחיינו ותקיימנו. ותאסוף
גליותינו לחצרות קדשך. לשמור חקיך. ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו מודים
לך. ברוך אל ההודאות.

ג שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו
כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד ואצקה וברכה
ורחמים וחיים ושלום. וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
בשלומך.
ברוך אתה יוהוהו, המברך את עמו ישראל בשלום.